

ogsaa foreslaaet forskellige Ændringer. Der er for det første foreslaaet, at det skattefrie Beløb paa Landet forhøjes til 1 000 Kr. og i Købstæderne til 1 300 Kr., dernæst at der skal være et Børnefradrag paa 200 Kr., og endelig at den Forhøjelses- og Nedsættelsesprocent efter Skøn, der er til Raadighed, efter at de øvrige Regler er bragte til Anvendelse, forhøjes til henholdsvis 35 og 80 pCt. Hvis man var gaaet en af disse Veje, og det har jo i øvrigt Købstadforeningen gjort, vilde jeg have bifaldet, at man søgte at raade Bod paa den Snæverhed, som er kommet til Stede i Rammen; men naar man nu er gaaet den Vej, som den højtærede Indenrigsminister er gaaet, og tager baade det ene og det andet og det tredje, saa kommer man til at aabne alle Sluser paa vid Gab, og saa bliver der slet ingen Rammer eller Rettesnor mere, saa bliver det hele til omtrent fuldstændig fri Paaligning for de paagældende Ligningsmyndigheder, og dette mener jeg ikke kan forsvares, det kan aldeles ikke bringes i Samklang med hele Grundtonen i den kommunale Beskatningslov. Hvad disse forskellige Regler angaar, kan jeg fuldstændig bifalde, at man har forhøjet Grænsen for det frie Skøn, saaledes at de Indtægter, der ligger henholdsvis under 1 000 Kr. og 1 300 Kr., kan beskattes efter bedste Skøn af Kommunalbestyrelsen. Ligeledes mener jeg, det er et godt Forslag at fradrage 200 Kr. for hvert Barn. Alle vi, der har haft med Paaligning at gøre, har navnlig følt Trykket af den hidtilværende Ramme netop overfor Familier med mange Børn, fordi man ikke der var i Stand til at lempe tilstrækkeligt i Forhold til den økonomiske Byrde, som nødvendigt maa hvile paa saadanne Familier. Det er absolut den bedste og hensigtsmæssigste Maade at give det fornødne Spillerum paa, at give Børnefradrag, ogsaa et Børnefradrag af den Størrelse, som her er foreslaaet, thi det er Familierne med de mange Børn, som føler Trykket. — Derimod kan jeg ikke slutte mig til Tanken om at forhøje Forhøjelsesprocenten til 35 og Nedsættelsesprocenten til 80. Det ses ogsaa af Forhandlingerne i Folketinget og af Resultatet af Forhandlingerne der, at man har fundet det vel groft; jeg vil ikke sige, det er nogen stor Indrømmelse, der er gjort, ved at man har forandret Nedsættelsesprocenten fra 85 til 80, men en Indrømmelse ligger der deri, man erkender, at man er inde paa en gal Vej, og jeg haaber, at man ved at forhandle Sagen

nærmere i Udvalg her skal komme til et Resultat, som stemmer mere med hele Lovens Karakter.

Endelig er der to nye Paragraffer, som er satte ind, §§ 11 og 12. Jeg ser mig ikke i Stand til at udtale samme Begejstring for dem som det ærede Medlem (Dalsgaard), der talte for Venstre. Der er for mig noget overordentlig utiltalende i, at man skal have den Slags Paabud, og at man saa at sige forpligter hele Befolkningen til at melde sig til Protokol, og jeg skulde kende Befolkningen meget daarligt, hvis ikke denne Bestemmelse, hvis den bliver gjort til Lov, i meget høj Grad vil blive siddet overhørig af den allerstørste Del af Befolkningen, saaledes at den Lettelse for Administrationen, der herved tilsigtes, neppe vil blive opnaaet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til videre grundig Behandling i et Udvalg.

Bramsnæs: Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget. Mit Parti kunde udmærket godt gaa med til at tage det, som det foreligger; da der har vist sig at være et stort Flertal for det i Folketinget, vil man kunne sige, at det stemmer med Befolkningens Mening i Øjeblikket. Nu bliver det imidlertid her forlangt, at Lovforslaget skal henvises til et Udvalg, og det er der jo ikke noget at gøre ved, men jeg vil dog gerne udtale Haabet om, at denne Udvalgsbehandling maa blive meget kort, thi det haster med at faa dette Lovforslag vedtaget, hvis det skal komme til at betyde noget ved den Ligning, der vel allerede er begyndt eller i alt Fald er ved at begynde de forskellige Steder.

Jeg finder, at de Ændringer, der her er foreslaaede i de nugældende Regler om kommunal Beskatning, er meget gode, i hvert Fald i den Forstand, at de gaar i den rigtige Retning, det vil ved dem være muligt at lindre Skattetrykket noget for den Del af Befolkningen, som har mindst Raad til at betale Skat, og ethvert Skridt i den Retning anser jeg for at være heldigt. Man kan naturligvis diskutere om, hvorvidt Fradrags- og Tillægsprocenten skal være det ene eller det andet Tal, men naar man nu i Folketinget er blevet enig om at nedsætte Fradragstallet fra 85 til 80, synes jeg ikke, at man, som den ærede sidste Taler (Piper), deraf kan drage den Slutning, at vi her saa yderligere maa ned-